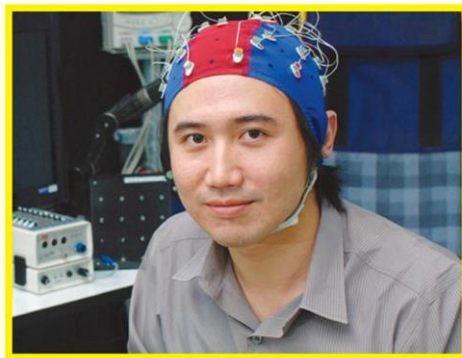

ลองคิดดูเล่น ๆ ว่าหากเราหรือคนในครอบครัวประสบอุบัติเหตุเป็นอัมพฤกษ์อัมพาต จะเป็นอย่างไรบ้างชีวิตที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้คงน่ากลัวไม่น้อย แม้แต่เรื่องง่าย ๆ อย่างการกินข้าวหรือเข้าห้องน้ำ ก็กลับกลายเป็นเรื่องยากอย่างไม่น่าเชื่อ

ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรคนพิการเกือบ 2 ล้านคนที่มีการจับทะเบียน คิดเป็น 3% ของจำนวนประชากรทั้งหมด แต่ยังมีอีกจำนวนมากที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนในขณะที่จำนวนผู้พิการมีเพิ่มขึ้น 1-1.3 แสนคนทุกปี โดยกว่าครึ่งเป็นผู้สูงอายุ และอีกประมาณ 5,000 คน เป็นผู้พิการจากอุบัติเหตุแต่มีหมอกี่คน ที่ซ่อมแซมมนุษย์ได้? ยังเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบอยู่ในเวลานี้

รศ.ดร.ยศชนัน วงศ์สวัสดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมชีวการแพทย์จากมหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวบนเวทีงานเสวนาระดับสากล WATSFORUM 2019 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ โดยศูนย์วิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน หรือ RISC ภายใต้บริษัทแมกโนเลีย ควอลิตี้ ดีเวล็อปเม้นต์

คอร์ปอเรชัน จำกัด (MQDC) ว่าแต่ก่อนตัวเองมีความเชื่อว่า อุปกรณ์ทางการแพทย์ต่าง ๆ ที่เราเคยเห็นอยู่ในโรงพยาบาลนั่นคือ สิ่งที่ดีที่สุดที่จะสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยได้ แต่นั่นก็ไม่ใช่ทั้งหมด ยังมีคนต้องนั่งร้องไห้เพราะว่าเครื่องมือบางอย่างไม่สามารถช่วยเหลือคนที่ตัวเองรักได้ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการมายาวนานกว่า 10 ปี

จากความฝันในวัยเยาว์ที่อยากช่วยเหลือคุณป้าที่ป่วยเป็นอัมพาตผู้แรงผลักดันในการร่ำเรียนจนถึงระดับปริญญาเอกและได้นำความรู้และเทคโนโลยีทางด้านคลื่นไฟฟ้าสมองกับวิศวกรรมศาสตร์มาผนวกรวมกันเป็นสิ่งประดิษฐ์ชิ้นเอกที่จะสามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนไปตลอดกาลทั้งเป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์เพื่อช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพ การประดิษฐ์รถวีลแชร์และอุปกรณ์ควบคุมเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยคลื่นสมองเพื่อผู้พิการขั้นรุนแรงช่วยให้ผู้ป่วยโรคอัมพาตสามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้ด้วยตนเอง โดยเป้าหมายสำคัญคือ การคืนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้พิการให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข

ด้วยแรงผลักดันสำคัญมากกว่า 30 ปี ที่ต้องการช่วยเหลือผู้ป่วยอัมพาตส่งผลให้ รศ.ดร.ยศชนัน ชักชวนทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเข้ามาร่วมโครงการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการมายาวนานกว่า 10 ปี ซึ่งต้องยอมรับในช่วง

แรกไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากประเทศไทยมีองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสมองแต่ยังขาดการบูรณาการเพื่อนำมาใช้จริงให้เกิดประโยชน์จนกลายเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดการสร้างอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้พิการ

จากองค์ความรู้ BCI หรือ Brain-Computer Interface ซึ่งใช้เซ็นเซอร์จับคลื่นไฟฟ้าสมองเพื่อนำมาสั่งการ รศ.ดร.ยศชนันและทีมประดิษฐ์รถวีลแชร์และอุปกรณ์ควบคุมเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยคลื่นสมองเพื่อผู้พิการขั้นรุนแรงช่วยให้ผู้ป่วยโรคอัมพาตสามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้ด้วยตนเอง เช่น รับ

ประทานอาหารเปิด-ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้า และเคลื่อนที่ไปยังที่ต้องการจากผลงานการประดิษฐ์นี้ ทำให้ รศ.ดร.ยศชนันและทีมวิจัยได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดลประจำปี 2556 และรางวัลนักประดิษฐ์โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในปี 2559

“ผมเชื่อว่าในบางครั้งเราไม่สามารถทำสิ่งใหญ่ ๆ ได้ ถ้าขาดแรงจูงใจมหาศาลผมเห็นแม่ผมร้องไห้เพราะการเสียชีวิตของป้าจากโรคอัมพฤกษ์ผมไม่ต้องการเห็นคนร้องไห้จากโรคนี้จึงเกิดความคิดที่จะเอาชนะให้ได้เมื่อเลือดไม่ไปเลี้ยงสมองก็ต้องทำให้มันเลือดไปเลี้ยงสมองให้ได้ ปีแล้วปีเล่าที่ไม่ประสบความสำเร็จจนวันนี้ประสบความสำเร็จเพราะผมมีทีมที่ดี”

รศ.ดร.ยศชนัน ยอมรับว่าเขาเกือบถอดใจไปหลายครั้ง ด้วยสถานการณ์ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจนได้รับกำลังใจจากครอบครัว และครอบครัวที่ช่วยปลุกจิตวิญญาณให้เปลี่ยนไปตลอดกาลคุณสมารถมีพลังที่ยิ่งใหญ่ได้ ถ้าคุณหมึกกำลังกับครอบครัวเข้าไว้ด้วยกันและยังค้นพบว่า คนเราไม่จำเป็นจะต้องเก่งด้านใดด้านหนึ่งแต่เราสามารถที่จะหากคนที่เก่งในแต่ละด้านมารวมตัวกันเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ได้เพียงแค่งขอให้เราเชื่อมั่นในตัวเองว่าเราทำได้ สิ่งสำคัญที่จะเป็นแรงกระตุ้นและแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ คือ กำลังใจจากครอบครัวและความมุ่งมั่นของตัวเอง ขอให้ทุกคนมีความหวังอย่าเพิ่งย่อท้อ

จากตัวอย่างของ “โชค” ชายผู้พิการเป็นอัมพาตตั้งแต่คลอดถึงเข้าเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของแรงบันดาลใจที่ติดกับคนที่เป็อัมพาตหรืออัมพฤกษ์ว่าอย่าเพิ่งสิ้นหวังด้วยการช่วยเหลือของทีมงานที่ช่วยกันหาวิธีการสร้างกล้ามเนื้อเพื่อให้โชคกลับมาปั่นจักรยานที่ตัวเองรักได้อีกครั้งโชคได้มีโอกาสออกเดินทางไกลเล่นไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศเป็นตัวแทนของประเทศไทย เพื่อส่งต่อกำลังใจไปยังผู้ที่ท้อแท้หมดหวังให้กลับมาลุกขึ้นสู้อีกครั้งจะนั่นตัวเราเองก็สามารถทำให้โลกจดจำเราและประเทศของเราได้ทีมากไปกว่านั้นตัวเราเองก็สามารถที่จะเป็นแรงบันดาลใจให้กับโลกได้

สิ่งสำคัญที่จะทำให้เรามีนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนให้กับทุกคนบนโลกนี้ได้เราจะต้องพร้อมที่จะเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า มีความมุ่งมั่น เชื่อมั่น และตั้งใจขอเพียงแค่เราเริ่มต้นตั้งแต่นั้นนี้ ไม่ใช่พรุ่งนี้ถ้ามีคนบอกเราว่าเราไม่สามารถทำได้ ไม่ใช่ว่าเราทำมันไม่ได้แต่เรายังหาทีมที่ดีให้กับตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าเรามีความพร้อมและกล้าที่จะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ความสำเร็จก็คงไม่ไกลเกินเอื้อม.